

כתר שם טוב

גליון שבועי בענין דרכי השנה ודביקות בדרך בעש"ט הקדוש

שע"י חכמי ורבני ישיבת "כתר שם טוב" בראשות מו"ר הגה"צ רבי יחיאל יהושע שיינפלד שליט"א | ירושלים - בית שמש - מודיעין עילית - ביתר

גליון נו | פר' כי תשא-פורים תשפ"ה

ענין המסכים סביב יסוד דאבא

"וקראו לפניו ככ"ה יעשה, כ'תר כ'ל ה'כתרים, יעשה למחכה לו, שם נורא המעלה כל הנשמות לפני יוצר בראשית, נודע מדברי מרן האר"י בעש"ט, והוא עליה שנעשה מן נשמות ישראל כ'תר כ'ל ה'כתרים, והוא מדרש חז"ל שישאל עתידיו להיות כתר בראש קונם מלך מלכי המלכים הקב"ה. כסם אופיר, אסמר פקו ו

הנקרא **חכמה** [אבא], והוא נעלם בתוך כיסוי המעיל הרומז על מסך **המידות** העליונות [ז"א]^א, והמעיל נמצא בתוך הארון קודש הרומז על מסך **בינה** [אימא], כי 'בינה' היא כלי אל ה'חכמה', כמו 'ספר התורה' השוכן בתוך 'ארון הקודש'.

שלוש בקיעות

וכתב **האר"ז**^ל שכדי שיתגלה עצם האור האלוקי, צריך שלוש בקיעות:

האחת - להוציא אור **החכמה** חוץ **מבינה**, וזה נעשה על ידי פתיחת הארון הרומז על בינה, וכאשר פותחים את הארון נבקע המסך של **בינה** ומתגלה הארת **החכמה**, אבל הוא נמצא עדיין בתוך המסך של **המידות** ואינו יכול להתגלות עדיין בחוץ.^ב

הבקיעה השניה נעשית אחר כך כשמורידים הכיסוי והמעיל של הספר תורה, הרומז על בחינת ה'מידות'. ואז נבקע המסך של המידות העליונות.

והבקיעה השלישית נעשית כאשר האור העליון של החכמה בוקע ויוצא ומתגלה לחוץ על ידי 'קריאת התורה' דהיינו ביטוי האותיות על ידי הבעל קורא, בפרט כשמכוין לבו להתחבר לקדושת האלוקות שבתוך האותיות.

האור הזה אינו שייך להשגת השכל, אלא הוא הרגשה מצד הנשמה האלוקית שבתוכינו המרגישה את השפע האלוקי התמידי הנשפע להחיותנו בתמידות, ומכח זה מגיעים לביטול^ג,

מזה, כי מרגיש שהקב"ה מחיה אותו כל רגע מאין ליש בהתחדשות מוחלטת מתוך אהבתו ורצונו להטיב, וזהו קשר נעלה ביותר המתגלה על ידי בקיעת המסך של אימא שאז מאיר הארת החכמה [אבא], שהעולם בטל לגמרי, הכל אין סוף' כבתחילה, וכל הצמצום וכל הבריאה הם רק **מצינו**. וזהו בחינת **'חכמה'** שהיא ההתגלות כפי שהוא **מצינו** יתברך.

ואכן בזמן רגיל אכן קשה להרגיש את הארת אבא ולהשיג שהקב"ה מחיה העולם בכל רגע ייש מאין, אבל הארת 'אימא' יותר קל להרגיש, היינו שהקב"ה **משגיח** על הכל בהשגחה פרטית, וביותר אפשר להכיר בהנהגת 'ז"א' שהקב"ה **מנהיג** את הבריאה בכל רגע, אך מה שניכר ביותר הוא ה'נוק' דהיינו מציאות העולם הגשמית.

כל זה הוא במצב רגיל, אבל כאשר יש הסתר פנים והארת אבא נכנסת לתוך נוק', באותה שעה מתגלה עצם הארת אבא בחוץ כי אין מעליו שום לבוש ומסך. וזהו הארת פורים שמתגלה בה הארת יסוד אבא.

וזה נעשה על ידי קריאת מגילה, שיש בה כוונה כמו קריאת ספר תורה, כי כדבר הזה ממש מבואר מהאר"ז לגבי ספר תורה, שהוא בחינת אבא, ויש מעליו שלושה מסכים [אותיות התורה, מעיל הספר, וארון הקודש] וצריך להסיר המסכים ולגלות את האור של עצם האלוקות.

כי הספר תורה רומז על עצם האור האלוקי

מבואר בכתבי האר"י הק', כי האור העצום של 'אבא' מכוסה על ידי מסך לבוש של 'אימא', ומעליו יש עוד מסך לבוש של 'ז"א'. ואימתי מתגלה אור נאדר זה של 'אבא', רק בשעת תרדימה וחשיכה כמו שהיה בפורים.

והביאור בזה בדרך העבודה הוא, כי באופן רגיל מתחבר יהודי אל הקב"ה על ידי ההשפעה שהוא מקבל מהקב"ה באמצעות מידותיו הק' הנקראות **ז"א**, וזהו הקשר והחיבור הרגיל שהאדם מתפלל ומבקש ומודה להקב"ה ומתייחס בעיקר אל מערכת מידות ההנהגה, אבל החלקים היותר פנימיים של הקב"ה נעלמים ומכוסים.

ולפעמים כאשר הקב"ה אינו משפיע לאדם באמצעות מידותיו, מתחזק האדם ומתחיל לחשוב שלא רק שהקב"ה מנהיג את העולם באמצעות מידותיו [ז"א] אלא הוא גבוה יותר ומשגיח בכל רגע על הבריאה **בהשגחה פרטית**, ובכך נבקע המסך והמחיצה של ז"א ואז מתגלה הארת בינה [אימא] שהוא חלק המחשבה האלוקית כביכול, ועל ידי הארה זו מתבטלת האחיזה בטבע. כי הטבע בא לבטל את האמונה בהשגחה פרטית, כאילו עולם כמנהגו נוהג בדרך עראי ומקרה ח"ו. ובאמת הטבע אינו אלא דמיון, אלא שאם מאמינים בו - יש בו כח, ואם כופרים בו - הוא מתבטל מכל וכל.

ולפעמים נבקעת גם הארת אימא, ואז מבין האדם שהקשר שלו עם הקב"ה הוא לא רק על ידי מערכת ההשפעה והקבלה, אלא הרבה יותר

מכריזים ואומרים 'שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד', 'אחד הוא אלקינו וכו'.

^א ביטול זה הוא בחינת 'שתיקה', כמו שדרשו חז"ל (סוטה לט). כיון שנפתח ספר תורה - אסור לספר אפילו בדבר הלכה, שנאמר (נחמיה ה, ה) 'יכפתחו עמדו כל העם, ואין עמידה אלא שתיקה'.

ואיתא **בוה"ק** (ויקהל לו): כד סליק ספר תורה לתמן, כדן בעאן כל עמא לסדרא גרמייהו לתתא, באימתא בדחילו

למלכות התחוננה, ואומרים 'לך ה' הגדולה והגבורה והתפארת' וכו', שזהו הנהגת המידות, ומאירים אותם בהארת החכמה האלוקית על ידי שמלויים את הספר שעל כך נאמר (דברים ג, ה) 'אחרי ה' אלהיכם תלכו' (סוטה לט):.

ובשבת קודש ומועדי ה', שבהם מתגלה הארה יתירה של עצם החכמה, ואז מאירה האחדות האלוקית בריש גלי,

^א כי כל התורה היא מידותיו של הקב"ה, והשפע העליון נקבע מידה כנגד מידה - לפי מה ששומרים את מצוות התורה.

^ב ועל כן, לאחר שמוציאים את הספר תורה מן ההיכל ומוליכין אותו אל הבימה [הרומזת על ה'מלכות'], מכונים לייחד את הספר תורה הרומזת על המידות עם המלכות, ועל ידי זה נשפע שפע של המידות העליונות עד למטה

מעוררין הארת החכמה ועל ידי השתיה מעוררין הארת בינה⁶, ועל כן מגיעים במשתה היין לדרגת 'עד דלא ידע' שהארת הביטול מאיר בתוך המוחין חכמה ובינה שהם למעלה מהדעת.

כי עיקר הפירוד שאנו מדמים את הבריאה כמציאות נפרדת הוא בתוך דעת האדם, ששם מעורב טוב ורע והיינו גילוי והסתר, הנמשך מעץ הדעת טוב ורע, ששם שורש 'המן' מן התורה, שנאמר (בראשית ג, יא) 'המן העץ' (חולין קלט:).

אך בהסתלק הדעת אפשר לשאוג ולהכריז 'אין עוד מלבדו' 'אין שום דבר בעולם מלבד המציאות האלוקית', ואע"פ שיש סתירות וספיקות על זה מצד צמלק והמן ומצד כוחות הטבע וההסתר, אך כשנאבד הדעת אין שום קושיות ואפשר להתדבק באמת האמתית שלית אחר פנוי מיניה והוא יתברך סובב כל עלמין וממלא כל עלמין, לעילא מכל עלמין ותחות כל עלמין ובגו כל עלמין.

ומאחר שהארת פורים היא גילוי יסוד אבא גם בבחינת פנים בפנים, לפיכך אמרו צדיקים⁸ כי סעודת פורים היא 'מעין העתיד', כאילו כבר נבנה בית המקדש וכאילו כבר נעשה יחודא שלים פנים בפנים ואנו שמחים ומתענגים בדביקות הבורא ללא הסתר וללא שום פירוד בעולם, בבחינת 'מגילת אסתר' דהיינו גילוי ההסתר.

משלוח מנות - הארה אלוקית בתוך הקו האמצעי

ועל ידי 'משלוח מנות איש לרעהו' מעביר וממשיך

את אור הביטול והתענוג של יסוד דאבא אל הקו האמצעי שהוא ה'דעת' של המלכות, ולכן צריך שני מנות כנגד הדעת הכולל בתוכו שני עטרין שהם חסדים דדעת וגבורות דדעת, ואחר כך ממשיכים ומאירים את האור גם אל ספירת תפארת ויסוד שבקו האמצעי של המלכות, ובוה נשפעים המנות של הביטול האלוקי 'איש לרעהו' היינו מהתפארת הנקרא 'איש', 'לרעהו' הוא היסוד⁹, ומכירים כי כל הנעשה בתחתונים הכל מושגח בפרטות על ידי המידות העליונות, ובכך יש כח להאיר את האור הנאדר של עצם עצמותו ית' כביכול מאיש - שהוא הקב"ה, לרעהו - הוא כנסת ישראל, בלי שום מסך המבדיל כלל, מה שאי אפשר לעשות בכל השנה כולה¹⁰.

על ידי פעולה זו של 'משלוח מנות' יש כח עצום להעביר את אור היחוד של אחדות אלוקית ולהאיר אותו באופן סגולי גם בתוך דעת חבריו, וסימנך כי 'מנות איש לרעהו' עולה למספר 'שמע ישראל הוי"ה' אלהינו הוי"ה אחד' שהוא השגת היחוד האלוקי¹¹.

מתנות לאביונים - המשכת האור לתוך האמונה

הפשוטה

ולאחר שהמשיך את הארת הביטול לתוך הקו האמצעי של המלכות והבריאה התחתונה, ונתברר כי כל פרט ופרט שנעשה בתחתונים נעשה הכל על ידי המחשבה האלוקית והמידות העליונות, מוסיף עוד על ידי 'מתנות לאביונים' להאיר שתי מתנות מיסוד דאבא ויסוד דאימא¹², אל שני הקוים ימין ושמאל של המלכות

הנקראים 'נצח והוד'¹³ שהם שני עמודי האמונה, תרין סמכין דקשוט¹⁴, כי שני הרגלים הנקראים 'נצח והוד' אין בהם לא שכל ולא רגש, כמו ערבה שאין בה לא טעם ולא ריח, אלא אמונה פשוטה וטהורה שלמעלה מטעם ודעת, ודייקא שם מתגלה עצם האור האלוקי הפשוט בתכלית הפשיטות.

ועל ידי שממשיך את האור העליון של הביטול האלוקי לתוך ה'מלכות' דהיינו הבריאה התחתונה, שהיא תאבה ואביונה לקבל את אור האחדות האלוקית¹⁵ בהיותה יודעת שאין לה שום מציאות מעצמה¹⁶, הרי היא מתכללת לגמרי במציאות האלוקית כמציאות אחת ללא שום פירוד, ומתברר שהאור האלוקי שורה ממש בתוך העולמות, אשר זהו היחוד הנעלה מכולם שנעשה יחוד של הבורא והבריאה באחדות מוחלטת¹⁷, ונעשה כתר אחד לשניהם, שזהו סוד שער החמישים, וסימנך - 'מתנות לאביונים' עולה במספר 'חמישים שערי בינה'¹⁸.

ויש שנהגו להקדים 'משלוח מנות' ומתנות לאביונים קודם 'מקרא מגילה', כי לאחר שהארת יסוד אבא והתגלות אור החכמה התפשטו בתוך כל קומת נוקי' שהיא המלכות התחתונה על ידי משלוח מנות ומתנות לאביונים, מתגלה יותר הארת יסוד אבא על ידי מקרא מגילה ויוצא אף מחוץ לנוקי' דהיינו בחיצוניות העולמות הגשמיים ממש, אשר גילוי כזה אינו מתגלה בשום זמן אחר¹⁹. ונהרא נהרא ופשיטה.

מתוך "כתר המועדים - פורים"

שצריך להיות באדם הישראלי שיעיז יכול לזכות לכל הקדושות שבעולם.

"וכתב בספיה"ק מאיר עיני חכמים (דרוש לפורים) וז"ל: וזה ג"כ סוד 'מתנות לאביונים', רצונו לומר, שיזכה אותנו השי"ת ב"ה להעלות לכל הניצוצות הקדושות שנפלו בעמקי הקליפות, והם הם האביונים שתאבים שיתיחדו בשורשם, וכן בגשמי אנחנו נקראים עניים ואביונים בית ישראל שתאבים לדביקותו ית' ב"ה ושיתראה עלינו אורו ית' אור הגנוז, וכן הקב"ה ככילו נקרא בגלות אביון כביכול, שיתור משעגל רוצה לינק הפרה רוצה להניק (פסחים ק"ב).

לכן מקודם צריכין אנחנו לשלוח המנות איש לרעהו, רצ"ל להפשיט את עצמנו מכל המסכים המבדילים בינינו לבין קונינו, ואח"כ המתנות לאביונים, לכוין כפי שני הפירושים שבארנו ואח"כ נזכה שיתגלה עלינו אור תורתו ית' בקריאת המגילה, ופשוטה כאגרת כמ"ש לעיל בס"ד, וכן איתא בכתבי האריז"ל (פע"ח שער הפורים פ"ו) שנכון לקיים משלוח מנות ומתנות לאביונים קודם קריאת המגילה ע"ש. ולפי זה נכון מאד שכל אחד יבקש מאת השי"ת ב"ה בעת עשיית המצוות הללו משלוח מנות ומתנות לאביונים, וקריאת המגילה וסעודת פורים שיעורר השי"ת ב"ה עלינו דוגמתם למעלה בדביקות השי"ת ב"ה, דביקות הרוחניות.

¹⁴ כמו שפירש רש"י (דברים טו, ד): לשון אביון שהוא תאב לכל דבר. והכוונה על מידת המלכות כשהיא יודעת דלית לה מגרמה כלום ואין לה שום מציאות מעצמה.

¹⁵ ובה מבאר בכמה מספרי החסידות עומק דברי הרמב"ם (הלי' מגילה פ"ב ה"יז), שכתב: מוטב לאדם להרבות במתנות לאביונים מלהרבות סעודות ובשלוח מנות לרעיו, שאין שם שמחה גדולה ומפוארה, אלא לשמח לב עניים ויתומים ואלמנות, שהמשמח את אלו דומה לשכינה, שנאמר (ישעיה נז, טו) 'להחיות רוח שפלים ולהחיות לב נדכאים'. כי הארה זו של 'מתנות לאביונים' נמשכת עד למטה, ובוה הוא 'דומה לשכינה' ומתברר שהשכינה יורדת ושורה בתחתונים ממש באחדות אחת ללא פירוד.

¹⁶ כדאייתא בספיה"ק כתם אופיר (אסתר ה, כג).

¹⁷ ראה שמשון שושן (פורים, אות כד).

יסוד דאבא מתלבש ושולח אורותיו ליסוד דזעיר והוא הנקרא 'איש', וזעיר נקרא 'רעהו'.

² וכתב בספיה"ק מאיר עיני חכמים (דרוש לפורים) וז"ל: לזה אנו עושין בדוגמא 'משלוח מנות איש לרעהו' בכדי שיתעורר עלינו הדוגמא דלעילא שיתגלה לנו אורות עליונים מ'איש' זה הקב"ה (סוטה מב:). 'לרעהו' זה כנסת ישראל הגשמי והרוחני בלתי שום מסך המבדיל. ולזה נכון שיתן 'משלוח מנות איש לרעהו' דייקא מיד ליד ולא ע"י שליח, שיתעורר דוגמא דלעילא ג"כ.

³ ראה כתם אופיר (אסתר ה, יט) וז"ל: 'ומשלח מנות איש לרעהו' יסוד 'מנות איש לרעהו' במספר 'שמע ישראל הוי"ה' אלהינו הוי"ה אחד' כי כשעולין האורות למעלה לעורר היחוד עד אין סוף אזי מקבלין שפע אמיתי להשפיע מן האור לזולתו, והבן כל זה מספר הזוהר בכונת אתה קדוש העולם' להיות שממנה תוצאת חיים ומלובשים בלבוש מלכות ועשירות, והם עולין עד נקודת ציון שבבינה, סוד מרדכי אסתר, שביל ונתבי, ושם עוצם היחוד, התדבקות השביל עולין בנתבי לא ידעו ע"ש, ומשם מתברכין המדות לצורך זולתן להשפיע מנות איש לרעהו משרש מרדכי אסתר.

⁴ ראה אמרי נועם (פורים, אות כה) וז"ל: ההשפעה הולכת מן בחינת 'חכמה' אל 'בינה' שהם תרין ריעין, ומשם אל ה'דעת', אשר שם נתחלק לתרין עטרין דחסד וגבורה. על כן האי 'איש לרעהו' שהוא חכמה ובינה תרין ריעין, צריך לשלוח שתי מנות בכדי שבהינתן בינה תשפיע להנהו תרין עטרין דחסד וגבורה, שהוא הדעת שנקרא אביון ועני בדעת, להשפיע לכל אחד מנה אחת. על כן שפיר החיוב לשלוח לשני אביונים, לכל אחד מנה אחת. ואיש לרעהו שהוא השפעת חכמה בבינה צריך שתי מנות לאיש אחד. ועל כן נקראת השפעה אל הדעת בשם 'מתנה', כי אתה חונן לאדם דעת ס'ת 'מתנה', על דרך אמרם ז"ל (שבת י.) מתנה טובה יש לך וכי' לך והודיעים, דייקא.

¹⁰ ובכללם גם חסד שבקו ימין וגבורה שבקו שמאל.

¹¹ וכתב בספיה"ק עטרת ישראל (דרוש לפורים) וז"ל: מתנות לאביונים שמתפשטת ההארה עד בחינת 'נצח והוד' שהם תרין ירכין דגופא, תרין סמכי קשוט, שכל משענת הקומה העליונה עליהם, והם בחינת האמונה והבטחון

למרדכי כמו שנאמר (תהלים קד, כד) 'כולם בחכמה עשית' חכמיה לשון מחכמה מן עולם העשיה מראש דרגין עד סוף עובר בחי' מרדכי. (תפארת שלמה, רמזי פורים)

אמר בעל שם ז"ל כי **בכתר יש שם ככה שר"ת כ'תר כ'ל הכתרים, רצון כל הכתרים, רצון כל הרצונות. שהגם שהקב"ה נותן רצון לכל ועושים רצונם, הכל ברצונו הפשוט, והוא בכל עת יכול לחזור הכל לרצונו.** (רמזי ישראל, סוף ספר התמונה דף 10)

ועל כן נתייסדה המצוה בפורים לשלוח מנות ומתנות לאביונים, וכל הפושט יד נותנין לו **אע"פ שאינו הגון, לרמוז על זה לעורר למעלה אוצר מתנת חנם.** (אמרי נועם, פורים אות מד)

בעת שישראל קורין המגילה, אזי מזדככין הגשמיות של הקורא והצרופי שמות שבה מאירין בהקורא את המגילה ומזככין את הגשמיות ומאירין שכל הגשמיות החיות שבה הוא קיום התורה והמצות, ומי שקראה בכוונה אחר קריאתה נתמלא הנפש שמחה ורצונה לקיים מצות התורה שלא לעבור על שס"ה לא תעשה, וגם כל הטבעים של עולם נתקנו ומלבד שנתקן הגשמיות של הקורא המגילה נתקן עוד הטבעים של כל העולם כלו שקריאת המגילה גורמת שעל ידי קריאתה מקבלין עול תורה, וכמו שבימי אחרושו, שמאיר על האדם בחינת נשמת מרדכי ואסתר. לכן חיובה גדול עד מאד. ושפיר אמרו מבטלין תלמוד תורה לשמוע דברי מגילה. הגם שגם בדברי תורה בה יראה ומקבלין עול תורה. אמנם כבר כתבתי שהתורה בעולמות העליונים כשבא בגשמיות מודעא רבה לאורייתא. לכן כפה עליהם ההר כגיגית. אבל סגולת צרופי המגילה שמזדכך עולם הטבע וסגולתה להקורא שיקבל עול תורה אפילו כשאדם הוא בגשמיות שכשם שהגם של המגילה בתוך הטבע כך צרופי שמות שלה. והקוראה הוא הזדככות הטבעיות והגשמיות לכן הקורא אפילו הגשמיות שבה מקבל עליו עול תורה ולכן הוא חיוב יותר מדברי תורה וסמכו של בית רבי לבטלה עבור מקרא מגילה. (קדושת לוי, לפורים קדושה ראשונה)

ידוע כל המצות זמניות בבוא הזמן של מצוה נתעורר הדבר שהיה בעת הראשון כשנצטוו המצוה, ובפורים הוא עת וזמן מפלת עמלק גם עתה בכל דור הוא מפלות רשעי אומות. (מאור עינים, מקץ)

והנה בשנה הראשונה בשעת הנס הרגו בפועל ממש, ועשו נקמה בהצוררים מכות חרב והרג, אמנם 'הימים האלה נזכרים ונעשים בכל דור ודור', ולכאורה איך נתקיים זאת בדורנו, הלא אין בכחנו לצאת בחרב וחנית כי אנחנו בגולה, אך עתה נעשו זאת על ידי הרצון לבד, אשר בבוא ימים האלה נתעורר עת רצון, אשר ע"י מחשבותינו להשפיל איזה צורך ושונא היהודים כן יקום. והוא יוכי היהודים מכת חרבי, זה היה אז בשעת הנס, ויעשו בשונאיהם כרצונם, הוא בזמן הזה ג"כ עושים בשונאיהם על ידי רצונם לבד. (אמרי נועם, פורים אות מב)

'ודובר שלום לכל זרעו' היינו שפעל הישועה לדורי דורות לכל הזרע שיצאו מהדור הזה, וזהו ענין (יומא כט). 'אסתר סוף כל הניסים', שהנס הזה פעל לעולמי עד סוף כל הדורות. (תורת אמת, פורים תרמ"ג)

אמר הקדוש מ"ז ישראל בעש"ט זצ"ל יכוון בכתר שם 'ככה' שהוא ר"ת כ'תר כ'ל הכתרים ובו תלויה כל גאולתינו, ורמזו בגמ' (יומא ה.) 'ככה עיכובא הוא' שמעכב לכל הפורעניות הבא על ישראל שלא יבוא. לכן כשמשה רבינו ראה שישארם נשארם במדבר אמר פרשת נסכים (במדבר טו) כמו שאיתא במדרש (ע"י רמב"ן פר' שלח) אמר בו כמה פעמים 'ככה'. (נר ישראל, על ליקוטי רב האי גאון סוף שער השמים)

מה שכתב בשם 'ככה' היינו דכתב באירא (נשא קלג). 'אשרי העם שככה לו', 'חמת המלך שככה' (אסתר ז, י), כי על ידי שמתעורר רצון העליון שהוא כתר כל הכתרים יש רעוא דרעוין, וכמו שאומרים רעו דיליה דגלי ליה לבטלא כל קליפין. (שפת אמת, ליקוטים, הערות על ספר נר ישראל)

וזהו שקרא לפניו 'ככה יעשה לאיש כו', ככה ר"ת כ'תר כ'ל הכתרים, הוא נאה

מעמד "ובכן אבוא אל המלך"

בזמן המסוגל הצות ליל פורים

בשורה טובה ועצומה עד למאוד מאוד!!!!!!!

אחר בקשת רבים וטובים

יערוך מו"ר שליט"א פדיון נפש

בזמן המסוגל בעצם ליל פורים!!!!!!!

ב-ק"ס מטבעות כסף

עפ"י סדר האריז"ל עם כוונות הרש"ש בהידורים מופלגים ובנוסח ובאופן המקובל מגדולי חכמי הרז מדור דור אשר כידוע שגב מעלת הפדיון שמחזיר לאדם את הצ"ל ומתקן כל חלקי הנרנח"י ומסוגל לכל הישועות

-חזי מאן מסהיד עליה-

נודע מש"כ כתב מרנא ורבנא האריז"ל בפרי עץ חיים וזל"ק:

ופדיון נפש זה הוא תועלת ותרופה לכל צרה שלא תבוא, ובפרט לחולים שיתרפאו במהרה וכבר היו מנסים ובודקים אותו יותר מאלף פעמים והיה מועיל בעזרת השם תיכף באותו שעה, והיתה ניכרת תועלתו ותרופתו לכל אדם, והיו אומרים מה רבו מעשיך ה'.

מומלץ מאוד לעשות כל אדם לעצמו ולכל בני המשפחה, ובפרט לכל הצריכים לישועה בכל עניין שהוא.

וביותר ובמיוחד מי שלא עשה עד הנה מעולם לו או לבני המשפחה.

בסכום של 23 שקלים בלבד לכל שם!!!!

ובחול"8 דאלער בלבד לכל שם!!!!

(והוא סך של ק"ס פרוטות כמנין צ"ם)

סך זה הוא רק לידידינו המצורפים ברשימת התפוצה בלבד - להם ולבני ביתם -

[מנהג הרווח של ישיבות המקובלים ליטול על כגון דא סכומים גבוהים מאוד כמפורסם]

[למסירת שמות לפדיון נפש - בחול"ל - לחץ כאן](#)

[למסירת שמות לפדיון נפש - בא"י - לחץ כאן](#)

הקישור המצורף הוא בשביל שם אחד. והמוסיף שמות - יכפיל הסכום כמנין השמות.

- מעות הפדיונות יחולקו כמובן לעניים הגונים בלבד, כמ"ש הקדמונים -